

ИЗВЕСТИЯ

1 бр. 5 ст.

1 бр. 5 ст.

Годишния абон. на вѣстника е:

За въ България 5 лева; за въ странство 8 лева.

Абонирането става винаги до края на годината.

Неплатени писма не се приематъ.

Ръкописи назадъ не се връщатъ.

ИЗЛИЗА ВЪ ЧЕТВЪРТЪКЪ

Всичко, що се отнася до вѣстника, се испраща въ редакцията му въ гр. Варна.

РЕДАКТОРЪ: Д. Г. АНЧЕВЪ

Такса за публикациите:

- 1) За единъ кв. см. на I стр.: а) за едно обнародване по 10 ст.; б) за дѣл обнародване по 6 ст.; и за повече по 5 ст.
- 2) За 1 кв. см. на другитѣ страници: а) за едно обнародване по 4 ст.; б) за дѣл — по 3 ст. и за повече по 2 1/2 ст.
- 3) За обявления на съд. пристави се плаща по 2 ст. на дума за обнародване.
- 4) За държавнитѣ обявления се плаща по 3 стотинки на дума.

Г-да Кашерджии!

Употрѣбвайте за мандритѣ Ви само
СИРИЩАТА (мая за сирене) съ марка
„ХОЛЗАЦИЯ“

на течностъ съ сила 1:10000
или на прахъ съ сила 1:100000
които даватъ прѣвъзходни резултати.

Мостри се прашатъ безплатно съ начина за
употрѣбление.

Специални градуси за млѣко.

Главенъ прѣдставителъ и депозитъ за България:
МАГАЗИНЪ Б. С. АБЕНЦАЛЪ — въ гр. Варна.

ГОРНИТѢ СИРИЩА СЕ ПРОДАВАТЪ:
въ Добричъ при г-на А. Муцевъ аптекаръ
въ Ямболъ при г-на Елия С. Мефано.

ВЪ ПЕЧАТНИЦАТА

на

П. ГЛУШКОВЪ С-ХЕ ВЪ ВАРНА

се намиратъ Приходни и Разходни книги по училищното счетоводство, ИЗПИТНИ ВѢДОМОСТИ и годишни отчети.

Частни уроци по Нѣмски езикъ
търси да прѣподава срѣщу скромно
възнаграждение студентъ, българинъ,
слѣдвалъ въ нѣмски университетъ.
Споразумение чрѣзъ редакцията на
вѣстника.

1—2

ПРОДАВАТЪ СЕ
КОНЕ и ФАЙТОНЪ
съ принадлежности.

Споразумение при Д-ръ Басановичъ.

ПРОДАВАТЪ СЕ
Почти нови европейски хамути.
Споразумение съ Д-ръ Басановичъ.

1—2

Варна, 5 Май 1905 г.

Въ миналия брой на нашия вѣстникъ,
като писахме по докладатъ на Вар-
ненската търговско-индустриална камара,
ни се спрѣхме до свѣдѣнията за протести-
ранитѣ полици. Сега продължаваме.

Бюрото на камарата като се спира
върху конвенцията ни съ Турция, прие-
та отъ камарата прѣзъ 1900 година,
казва че е още рано да се каже на чия
страна ще бѣде ползата отъ тоя договоръ,
нѣ като взема въ съображение нашия
износъ за Турция прѣзъ 1901, 1902 и
1903 год. и вносътъ ни отъ тамъ за
сжщитѣ години, иди до заключение че
тоя договоръ е въ наша полза, тъй ка-
то прѣзъ тѣзи години наша износъ за
турекитѣ пазари на стоки освобождаващи
се отъ мито възлиза на срѣдно число
12,832,885 л. годишно, когато вносътъ
на такива стоки отъ Турция възлиза за
сжщитѣ години, на 9747521 срѣдно
на година. Значи прѣзъ тѣзи три години
ниѣ имаме въ повече единъ износъ срѣдно
на година отъ 2035363 л., т. е. почти
че износътъ ни не надминава загубитѣ
на държавата, които прѣтърпява отъ
тая конвенция. Тия заключения бюрото
прави безъ да взема въ съображение кои
турски стоки се освобождаватъ отъ мито

у насъ и кои наши — въ Турция; безъ
да се обърнали внимание на обстояте-
лството, че много западно-европейски
стоки идатъ у насъ като турски произ-
ведения. Не щѣ бѣде ли ако казаритѣ
се спрѣхъ по вече върху тия въпроси.
Защото споредъ насъ тѣ сж отъ голѣма
важностъ. Не голѣмъ келеняръ е, мис-
лимъ ний, за хатъритѣ на пѣкакви си
два милиона износъ въ по-вече да се
жертвува държавния фискъ. Ний даже
не можемъ да разберемъ кои наши ин-
дустрии биха конкурирани европейскитѣ
турекитѣ пазари освѣнъ произведениитѣ
у насъ сирене, кашкавалъ, и добитѣкъ.

Като се спира върху съществуващата
и бѣдащата митнически тарифи, бюрото
на камарата не се е изказало опредѣле-
но, за каква именно тарифа е; то
намира че и едната и другата сж добри,
отъ друга страна се чуди защо не е би-
ла санкционирана тарифата, приета отъ
ХИ Н. Собрание; то като че ли не смѣе
да се произнесе каква е нашата страна
и каква ще бѣде: земледѣлческа ли или
индустриална. Макаръ въ тая отдѣлъ да
се забѣлзва една дутатаница, но отъ
кампото на 23 страници се вижда че
членовеѣ на бюрото сж по вече за една
протекциона система въ тарифата и нѣмъ
се ще да дадѣтъ твърдѣ голѣмо значение
на закона за насърчение мѣстната ин-
дустрия като че ли той е създадѣнъ това,
което го имаме вече създадено.

Добрѣ е направило бюрото, гдѣто по-
дига въпроса за уреждане въпроситѣ за
жѣлѣзнопътнитѣ и пристанищни тарифи,
ветеринарната конвенция, даже за фаро-
витѣ и карантинитѣ такси, които дѣй-
ствително сж отъ голѣма важностъ.

Бѣлѣжки на Варненецъ.

Най-авторитетното английско перио-
дическо списание, „Сити-трейду“, отъ Лон-
донъ, публикува въ последната си книж-
ка една интересна статия на учения ма-
джаринъ Г. Вамбери, като отговоръ на
документирания студия на Г. Драиче-
ску, професоръ въ Букурещкия универ-
ситетъ, върху важноста на Румѣнскитѣ
въ днешната криза, която прѣкарва Ав-
стро-Унгария, студия публикувана въ сж-

Въ Кроячната Работилница

на

НИКОЛА Д. КОЖУХАРОВЪ,
улица „Търговска“,
срѣщу дружеството „Трудолюбие“

пристигнаха ми най-модерни платове
за лѣтни мъжки дрѣхы отъ разни
Габровски, Английски и Белгийски
фабрики.

Работа акуратна и гарантирана.
Цѣни умѣрени.

Моля почитаемитѣ г-да Варненци
да посѣтятъ магазина ми и се увѣ-
въ горното.

1—5

Н. Д. Кожухаровъ.

КЖЩИТѢ

на г-жа Кюнстлеръ
се продаватъ. Едната въ II участъкъ
срѣщу общинско управление № 1232,
а друга въ III участъкъ, ул. „Левски“
№ 160 близо до Мусалата на два
етажа, 4 стаи въ горния етажъ, двѣ
долѣ, кухня, пералня, изба, дюгень,
малка градина и дворъ.

Споразумение съ притежателката.

5—6

ВЪ АПТЕКАТА

на

С. МЕНАХЕМОВЪ
въ гр. Варна,

сж пристигнали тѣзи дни
разни прѣвени

МИНЕРАЛНИ ВОДИ

2—4

Агопъ Г. Х. Гарабедовъ
САРАФИНЪ

купува акции отъ разни дру-
жества.

ЗА Нервноболнитѣ се продава
една вѣнска ванна съ фурничка и
единъ апаратъ за душъ.

За Лѣкаритѣ — Единъ гинеколо-
гически столъ.

Споразумѣние при Роза Хоралекъ
въ домътъ на Д-ръ Басановичъ

1—2

щото английско списание, *Г. Вамбери*, пише *Букурещкия в. „Цара“*, се опитва да опровергае съ лъжливи дати обвиненията, формуирани от *Г. Драическу*, против маджаризирането съ насилие Румънците въ Маджарско, но безъ да отговаря на главните твърдения на документите.

Слѣдъ една суха фразеология върху търпението и либерализма на Маджарите, *Г. Вамбери* *апилира* към Румънците от *Кралевството* (отъ Влашко и Богданско) да се споразумѣятъ съ Маджарите, да се примирятъ искрено и по силъ задружно да си приготвятъ едно бъдеще по хубава въ близката политическа европейска Констелация, понеже е несъмнено, че *Австро-Унгария* не ще може по никакъ да съществува въ настоящата си организация.

Като навеждаме горното, споредъ в „Цара“ отъ 24 изтекли априлий не можемъ да не направимъ по поводъ на това нѣкои бѣлѣжки касателно до нашите отношения къмъ събѣдите ни отвѣдъ и отъ самъ Дунава. На пълно искреното приятелство, поддържано отъ дълго врѣме между Румънския и Българския народи, е много цѣно за бъдещето федеративно (сжюзно) политическо живѣяне на Дунаво-Балканските народи, като съ тяхъ разбираме: Албанците, Българите, Гърците (да, Гърците), Маджарите, Румъните, Сърбите, Турците (да, Турците) Хърватите, и Черногорците. (Разбира се. до създаването на *Дунавско Балкански съединени щати*, или *Балканиа*, или *Илирия* ще има още твърдѣ много вода да изтече.) И за това колкото трѣба да съжаляваме за нещастното убийство на *Михаилиа*, извършено отъ горещи глави, поради което бѣха доста охладѣли отношенията ни съ братята ни отвѣдъ Дунава, толкова трѣба да се радваме, дѣто напоследѣно се оказва да се намира за забравянето охладенето. Доказателство на това служи сърдечния приемъ, направенъ въ Браила по Великденъ на Русенското и Силитерепското

Юнашки Дружества отъ Браилчени и отъ селяните отъ Браилско, които начело съ кмета на Браила *Г. Сулиоти* и прѣсѣдателитѣ на Браилското Гимнастическо дружество *Г. да Новачекъ* и *Георгиядисъ*, които украсили съ Румънски и Български знамена 4—5 параходчета и цѣлия градъ, посрѣщнали нашите юзаци, пристигнали съ яхтата *Александър I*, настанили ги най гостолубиво и дали имъ въ два дена три банкета: два за по 300 едина за 600 (шестотинѣ) души като те при сѣдѣли на тия братски трапези и най видните Браилчени и сж пили здравици за Румъния, за България и прочее. За тоя най ласкавъ приемъ свидетелствува и слѣдната телеграма, която била пратена на *Г. Гр. Кантанузино* първия днешенъ Румънски Президентъ Министъръ, отъ нашите ескурсионисти, прѣди да се качатъ отново на парахода и си трѣгнатъ обратно: „Като напускаме гостоприемната Румънска земя, дѣто братскиятъ Румънски народъ ни направи най горещъ и сърдеченъ приемъ, искрено ви благодаримъ за благоволенията настанения, които сте дали за насъ, и ви молимъ съ благодаренията ни да приемете и искрените ни благопожелания за щастие и благоденствие.“

Напротивъ, неоставянето наши еднородци, на пр. въ Тулча, да получаватъ първоначално образование на матерния си езикъ, (пѣщо каквото у насъ само се узакони за християни небългари прѣзъ министерствуването на покойния *Г. Живковъ*, но не се приложи) не прѣпорѣчва виновниците на насилието какго пакъ прѣпорѣчва оние маджарски министри, които даже на държавна сметка напечатиха учебници на *български* (съ латински букви както пишатъ всички повикени) за шептата наши сънародници въ Маджарско въ селата *Винга*, *Стари-Бишповъ* и други, у *Ваната*.

Като четете при това човѣкъ, какъ се трепятъ днесъ като звѣрове *християни* въ Македония и Одринско, за жало-

сты и Българи съ Българи, (вижъ послѣдния брой на *в. Ресформи*) не може освѣтъ да се пита: *до кога ще се върши това!*

Не знаемъ слѣдъ това самоизтрѣбление, що да говоримъ за турците, отъ които нѣкои, споредъ в. *Ресформи*, се отнесли по човѣшки къмъ нѣкои *кляни-недокляни* наши революционери отъ други неши революционери.

Най по такъвъ начинъ на патристически ужъ дѣйствиа, чрѣзъ тие сжби и жестокости само се приготвя почва на общото зло, въѣсго да се работи за общото благо.

Варна, 23 Априль 1905 г.

К. ЖЕЕВЪ.

Итальянското франкмасонство.

Подъ горното название е напечатанъ *Le Courier Européen* отъ 14 Априль 1905 г. едно интересно за прочитане отъ всѣкого писмо, отъ което извличаме слѣдните редове: „Не е истина, че на великия магистъръ на итальянското масонство въ Римъ, Ферари, било депешувано, какво било желателно, што Италия да стане република и да подаде ръка чрѣзъ Алпите на френската република.“

„Истина е само туй, че единъ членъ на съюзния съвѣтъ на Великата френска ложа ни здравица за *всесветската република*.“

„Азъ не вѣрвамъ тая здравица да е могла да обиди итальянските монархисти, които присѣдствуваха на банкета въ итальянската ложа *Галилео Галилей*. Думата „монархистъ“ нѣма въ Италия сжщото значение както въ Франция, дѣто тя е синонимъ съ реакционеръ. Единъ монархистъ либералъ-прогресистъ е може би повече напредналъ отъ единъ френски републиканецъ отъ лѣвия центръ.“

„Никой френски монархистъ не е членъ на никоя френска масонска ложа. Напротивъ, въ Италия масонството рекрутира адептите си не само между републиканците, но и между прогресивните и

радикалните монархисти. Масони има Италия и социалисти, но послѣдните ле поканени да напуснатъ партията подъ страхъ да ги отчислятъ.“

„Не искаме да разискваме тукъ, да итальянските социалисти иматъ право не да се борятъ противъ итальянско франкмасонство, което безъ съмнѣние играло славна роля въ дѣлото за вкресението на Италия. Най-великитѣ талиански патриоти, каквито сж *Мацци* и *Гарибальди*, сж били франкмасони.“

„Ето самата депеша, която се гласува еднотушно и се прати на *Г. Ферари*, „Френскитѣ и итальянскитѣ франкмасони събрани въ братска агапия отъ ложа *Галилео Галилей*, като се поздравлява за възстановленето на съединението съгласието въ итальянската масонска фамилия, и за примирението между Великия Италиански Изтокъ и Великия Френски Изтокъ, отпиратъ ви сърдечното и братско поздравление, и изказватъ благопожелание што френското и итальянско масонство да *върватъ ръка въ ръка* противъ реакцията и да работятъ едно въ свобода върху дълото на мѣта на братството на народитѣ, и за мѣта на социалната и междуродна справедливостъ.“

„Не може човѣкъ да не вѣрва, че се намери странно ако френскитѣ франкмасони не одобрятъ горната депеша.“

„Впрочемъ, франкмасонството стои на всички форми на управление. То е само една цѣль: *моралния и матерния напредѣкъ на хората*. Въ Италия не може да изключва либерални антиклерикални монархисти, нито и може да гони френскитѣ републиканци, които не се кълнатъ въ икономическо евангелие на *Карлъ-Маркса*. (Подъ) *Ракени*.“

Почетенъ членъ отъ ложата *Гарибальди* К. Ж.

Т. М. Достоевски.

НЕТОЧКА НЕЗВАНОВА.

(повѣсть)

Продължение отъ бр. 19.

Мене ми разказвахъ, че при първиятѣ слухове за дохожданието на *С-ца*, баща ми тозъ часъ го виде ли пакъ задъ кулиситѣ на театра. Говориха, че той се явилъ необикновено развълнуванъ и съ безпокойство разпитвалъ за *С-ца* и прѣдстоиящия концертъ. Него отдавна не бѣха го виждали задъ кулиситѣ, и появяването му произвело даже ефектъ. Нѣкой си поинскалъ да го поздравя и насмѣшливо му казалъ: „сега вий байно ле, *Егоре Петровъ*, ще чуете не балетна музика, а такава, отъ която навѣрно не ще ви се иска да живѣете вече на свѣта!“ Казватъ, че той поблѣднѣлъ, като чулъ тая насмѣшка по пакъ отговорилъ, като се засмѣлъ истерически: „ще видимъ: славни сж глъгбазитѣ задъ планинитѣ; този *С-ца* пали само въ *Парижъ* е билъ, тогава този вѣкъ французитѣ сж го направили, а вече се знае, какво сж французитѣ!“ и т. н. Свѣхъ се раздалъ на около: нещастника се докачилъ, но, като се събръжалъ, прибавилъ, че той пакъ нищо неказва, но че ще видимъ, ще погледаме, че до въ други денъ не е твърдѣ далечъ и че скоро вскичнитѣ чудеса ще се явятъ.

Б. разказва че въ този вечеръ, прѣди да се стъмне, той се срѣщналъ съ князь *Х-мъ*, известенъ дилетантъ¹⁾, човѣкъ дълбоко знаещъ и любещъ изкуството. Тѣ вървели ведно и приказвали за поводили артистъ, когато отведѣжъ, при закривяването на една улица, Б. видѣлъ баща ми, който стоялъ прѣдъ прозореца на магазина и внимателно се вглеждалъ въ афиша, на който съ едри букви се обявявало за концерта на *С-ца* и който стоялъ въ прозореца на магазина.

— Ви видите ли тамъ оногова човѣка? Казалъ Б. като показвалъ на баща ми.

— Кой е той? попиталъ княза.

— За него вне сте чували. Този е той *Ефимовъ*, за когото не веднѣжъ ви съмъ говорилъ и на когото нѣкога си вий оказате покровителство.

— Ахъ, това е любопитно! казалъ княза: — вий за него много ми говорихте. Расправихъ, че той е много занимателенъ. Азъ би желалъ да го слушамъ.

— Това не си струва, отговорилъ Б.: — нѣкъ и тежко е. Азъ незная какъ ще е съ вастъ, но той на мене всѣкога ми повдига сърдцето. Неговия животъ е страшенъ, безобразна трагедия. Азъ твърдѣ добръ го разбирамъ, и колкото и каленъ да е, но въ м не се пакъ не е загубила симпатията къмъ него. Ви

¹⁾ Човѣкъ, който свири на нѣкакъвъ инструментъ не по-принуждаване, а отъ любовъ къмъ музиката. Пр.

казвате, княже, че той трѣбва да бѣде лѣпителъ. Това е истина, но той произвелъ твърдѣ тежко впечатление. Най-първо, той лудъ; второ, падъ той лудъ висятъ три щѣплениа, защото освѣтъ себе си, той губи още двѣ съществува — жена си и щеря си. Азъ го знаа: той би умрѣлъ на стотото си, ако би се увѣрилъ въ своето щѣпление. Но цѣлия ужасъ е въ това, осемъ години става отъ какъ той е почти него, и осемъ години сж отъ какъ се бори съвѣстѣта си, за да съзнае това не почти, напълно.

— Ви казахте, че той е бѣденъ? казалъ княза.

— Да; но сега бѣдността за него е нещастие, защото тя му е за оправдание. сега всѣкого може да увѣри, че нему му бѣ само бѣдността, и че, ако бѣде богатъ, ще има врѣме, не ще има грижи, и тозъ би видѣлъ какъвъ артистъ е той. Той се оженилъ съ надежда, че хилядата рубли, ко е имала жена му, ще му помогнатъ да се прави на крака. Той постѣпалъ като фавздоръ, като поетъ, на и се така е постѣпалъ прѣзъ живота си. Знаете ли, че той е бѣлъ цѣли осемъ години безъ да замлъкне? утвърдява, че жена му е виновница на ственията му, че тя му бърка. Той е скръстѣ рѣцѣ и не иска да работи. А отнемете него тая жена — и той ще бѣде най-не

Феминизмът и днешният германски императоръ.

Въ английското списание „Strand Magazine“ се публикуваха споменити на Елена Вакареску бивша почетна дама на румънската кралица. Тие нейни спомени се отнасят до разни короновани лица, съ които г-жа Вакареску е могла да се срѣщне. Между друго тя прѣдава разговора си съ германския императоръ Вилхелмъ II, който е изказалъ слѣдния възгледъ относително феминизма:

„За менъ жената писателка е едно същно сѣщество казалъ той. Умнитѣ жени изобщо сж опасни; на тѣхъ трѣбва да се тури наустникъ прѣди да почнатъ да хапятъ. Но кажете ми, дали мислите че жената трѣбва да бѣде непременно умна, за да може да стане писателка? По мое разбиране, напротивъ умната жена винаги избѣгва всичко това, което я прави смѣшна и се грижи повече за своята външностъ. А немъ жена, която може да си остане хубава? Положението на жената — писателка, всички нейни тѣлодвижения кога се тя усърдно занимава съ книгодраскане прѣмъхаватъ отъ нея всѣки естетически стрѣмежъ. Немъ може една жена да се показва хубава когато челото ѝ е нахръщено и съ сериозенъ погледъ, свойствено въкъму, авяятъ съ каквато и да била важна умствена работа, обмисля пѣкаква идея или сюжетъ на свое произведение? Но азъ съмъ готовъ да ви отстѣпя въ една или двѣ точки, ако и да виждамъ, че вие не давате особено значение на възгледитѣ ни по женския въпросъ. Музиката и живописната могатъ направити щастливо съществуването на жената, и дори да принасятъ полза на сѣмейството ѝ, и най-послѣ, азъ съмъ готовъ дори да допусна, че и заниманието съ поезия не лишава жената отъ женствеността ѝ. Женитѣ изобщо не се отличаватъ съ голѣмо блъгъражение сжщо тѣй както и поетитѣ и, сжщо като тие послѣднитѣ, сжществуватъ

вата само да красятъ живота и му даватъ блѣсъкъ и веселие.

Да напомнимъ на читателитѣ, че прѣди нѣколко години, въ една отъ безбройнитѣ си рѣчи, Вилхелмъ II казалъ, че животътъ и дѣятелността на жената трѣбва да се изчерпватъ съ три К — „Кѣхъ“ (кухня), „Кѣндеръ“ (дѣца), „Кѣрхе“ (черква). Това, което казалъ Кайзерътъ на г-жа Вакареску само потвърждава изказания отъ него публично възгледъ върху женския въпросъ. Такъвъ изобщо възгледъ прѣобладава въ висшитѣ германски сфери и въ бюргерскитѣ! и тукъ писателкитѣ жени не намиратъ съчувствие.

Т. К. Б.

— Между английскитѣ и грѣцкитѣ гробища държавата бѣше направила доста добра пипиниера, отъ която остана въ казаната мѣстностъ едно немалко количество дървеса вече обрѣснали на хубава горичка. Тѣй като прѣди нѣколко години биде непусната тая пипиниера и тя остана като безстѣпански нмотъ, понеже сжщата е въ действителностъ градско общинска, наумяване на г-на кмета ни да нареди за заграждането ѝ, особено откъмъ шосето. Ще бѣде жалко да се развалятъ отъ добитакъ и немирни момчета сравително още младитѣ дървета въ тая горичка, която единъ день би могла даже да принася доходи на общината ни. Или се чака щото туй хубаво мѣсто да се обърне отново на нуждници за войницитѣ, когато сж на лагеръ, както въ първитѣ години на освобождението на града, когато по нѣкога не можаше никой да влѣзе въ лозята безъ да го удари една най отвѣтителна воня? Ако бѣше нужна голѣма сума, не щѣхме да се чудимъ за бавянето да се направи поне единъ хендекъ и трѣненъ плетъ на тая дървесна градина ако не се направи за оградата ѝ отчасти, и видъ — отъ камѣнитѣ, които могатъ да се взематъ отъ близката тая чешма, която отъ години е прѣсъхнала,

и на която водата ѝ ще е вече взета за други чешми; тая днесъ само грозни пѣтя. Тая чешма е на едно по хубаво мѣсто сжщо годно за запазване и залѣсяване, именно между източната страна на грѣцкитѣ гробища и лозето на Иличъ-Парашкева, на която до скоро имаше градина, наричана „Райска“. И наистина слѣдва да се вдигнатъ камѣнитѣ на тая чешма, ако не сѣмѣта общината ни да ѝ докарва отново вода, което е най вѣроятно, вслѣствие направената на близо друга чешма отъ приспоаметния нашъ съгражданинъ Велико Христовъ.

Печатница П. Глушковъ С-ѣе — Варна.

МЛЪЧНО

БРАШНО

НЕСТЛЕ

Marque de Fabrique

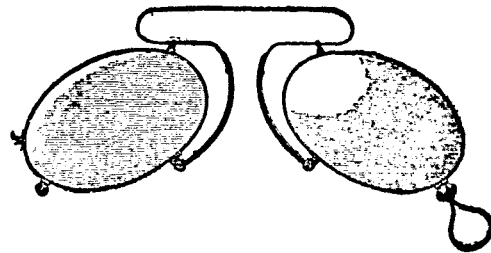

ПЪЛНА ХРАНА ЗА ДѢЦА

сѣдържа най-доброто швейцарско млѣко. Продава се въ всички аптеки и дрогерии 9-48 въ България.

НОВЪ ОПТИЧЕСКИ МАГАЗИНЪ

ОЧИЛА

ОЧИЛА

Б. С. АБЕНЦАЛЪ въ гр. ВАРНА

ГЛАВНА УЛИЦА ПРЪСЛАВСКА.

Голѣмъ изборъ отъ първокачествени кристалени ОЧИЛА по най-модерни форми и системи.

Исплънявамъ всѣкакви реценти за очила прѣдписани отъ г-да Докторитѣ окулисти съ абсолютна гарантирана точностъ.

Увеличителни стѣкла за четене и кръгли отъ разни величини; сжщо за сѣмена, платна, часовникарски и други оптически стѣкла.

Бинокли, Барометри, Термометри за стая, прозорци, медицински минутни, за баня и пр.

Градуси за млѣко, спиртъ, вино, сода, захаръ и други. Бандажи, Биберони, Иригатори, Инхалатори въобще всичкитѣ хирургически гумени и стѣклени потребности; чистъ стерелизиранъ памукъ.

Парфюмерия, сапуни, пасти, прахъ и еликсиръ за зѣби.

Четки тоалетни и за зѣби.

Цѣни много намалени и опрѣдѣлени.

Забѣлѣжка: Поправямъ съвършено безплатно всичкитѣ очила купени отъ магазина ми въ случай че се развалятъ; само ако има съупена частъ то се плаща за нея колкото коства безъ да се сѣмѣта работата.

5-5

Съ почитание: Б. С. Абенцалъ.

ството сжщество въ свѣта. Ето вече има нѣколко години, отъ какъ не е земалъ въ рѣка цигулка, — знаете ли защо? Защото всѣкой пѣтъ, като земе лѣжа въ рѣка, той самъ въпрѣшно е принуденъ да се убѣди, че той е нищо, нула, а не артистъ. Но сега, когато лѣжа лежи на една страна, той има, макаръ и измалечена, надежда, че това не е истина. Той е мечтателъ; той мисли, че по нѣкакво си чудо, изведнѣжъ ще стане най-знаменитъ човѣкъ въ свѣта. Неговия девизъ е: aut Cesar, aut nihil, т.е. или Цезаръ може да се стане така, изведнѣжъ, въ единъ мигъ. Неговата жажда е слава. А ако ли това чувство стане главенъ и единственъ двигателъ на артиста, то той артистъ вече не е артистъ, защото той е изгубилъ вече главния художественъ инстинктъ, т.е. любовта къмъ изкуството, единствено за това, че то е искусство, а не друго нѣщо, не слава. Но С-цъ напротивъ: когато земе лѣжътъ, за него нищо въ свѣта не сжществува, освѣнъ неговата музика. Подиръ лѣжа, втората му работа е паритѣ, а вече на трете мѣсто е слава, славата. Но той за нея малко се грижи... Знаете ли сега какво занимава нечастника? прибави Б., като показвалъ на Ефимова. — Него го занимава най-глупава, най-ничтожната, най-жалката и най-смѣшната грижа въ свѣта, т.е.: по-високо ли е той отъ С-ца, или С-цъ е по-високо отъ него, — по-вече нищо, защото той все пакъ е увѣренъ, че той е прѣвъ

музикантинъ въ свѣта. Кажете му, че той не е артистъ, увѣрете го въ това, и азъ ви казвамъ, че той ще умрѣ на мѣстото си, като поразенъ отъ грѣмъ, защото му е страшно да се раздѣля отъ неподвижната си идея, за която е жертвувалъ цѣлия си животъ и на която основата е все-пакъ дълбока и сериозна, защото призиването му, отначало, е било истинско.

— Но любопитно ще бѣде, какво ще стане съ него, когато чуе С-ца, забѣлѣжилъ княза.

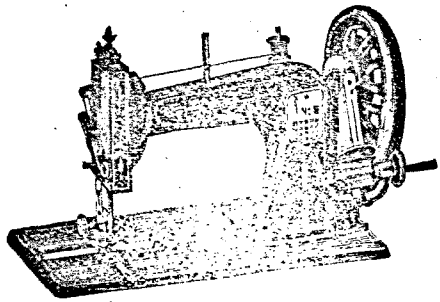
— Да, казалъ Б. замислено. — Но не: той тозъ часъ ще се събуди; неговото безумие е по-силно отъ истината и той и тука ще измисли нѣкакво оправдание.

— Ви така ли мислите? забѣлѣзалъ княза.

Въ това врѣме тѣ дошле наспоредъ съ баща ми. Той искалъ да замине не забѣлѣзано, но Б. го спрѣлъ и заговорилъ съ него. Б. го попиталъ ще отиде ли при С-ца. Баща ми отговорилъ равнодушно, че не знае, че ималъ по-важна работа отъ концертитѣ и отъ скитанитѣ се вируози, но пакъ ще видимъ, ако му останело свободенъ часъ — защо да не отидялъ? Кога да е щѣлъ да поотиде. Тукъ той бързо и безпокойно погледналъ на Б. и на княза, и недовѣрчиво се усмихналъ, послѣ се оловилъ за шапката си, кивналъ съ глава и замивалъ по край тѣхъ, съ одумба че нѣкога ще отиде.

Но азъ още прѣди день забѣлѣзахъ бащината си загриженостъ. Азъ незнаехъ какво именно го мъчи, но видѣхъ, че той е въ страшно безпокойство; даже и майка ми го забѣлѣжи. Въ това врѣме тя бѣше твърдѣ-болна и едва движаше краката си. Баща ми туку излизаше и влизаше въ къщи. Сутренята дохождаха трима-четирма гости, неговии стари приятели, отъ които твърдѣ се очудихъ, защото, освѣнъ Карла, други чужди хора у насъ почти никѣга не съмъ виждала и че отъ какъ баща ми остави театъра, всички на бѣха забравили. Най-послѣ зачухъ пристигна и Каралъ Теодоровъ и носеше единъ афишъ. Азъ внимателно се вслушвахъ и вглеждахъ и всичко това ме тѣй безпокоеше, като че ли азъ сама да бѣхъ виновата за безпокойствието, което четяхъ въ лицето на баща ми. Мене ми се искаше да разбера, за какво говореха и азъ за прѣвъ пѣтъ чухъ името на С-ца. Послѣ азъ разбрахъ, че сж нуждни най-малко петнадесетъ рубли, за да се види той С-ца. Помня още и това, че баща ми не се удържа, и като махна съ рѣка, каза, че знаелъ тия задморски чудовища, нечувани таланти, че знае и С-ца, че всички тия сж евреи, които се мъкнатъ за рускитѣ пари, затуй че руситѣ отъ простотия вѣрватъ на всѣкакви лѣжи, а още по отрано на тая, която разпрѣсна французинна. Азъ вече разбрахъ, какво значи думата: *нѣма талантъ*. Гоститѣ почнаха да се смѣятъ и скоро се разотидоха, като оставиха баща ми съвършено

МАШИНИ ЗА ШЕВЪ ДОБРИ И ВЪТЕНИ.

За жени, кундураднии и шивачи има различни шевни машини въ магазини въ Варна и Провадия съ цѣни 30% по долѣ отъ другитѣ.

За улѣснение на клиентитѣ ни продаваме и съ разсрочки въ исплащане по 2—3 лева въ недѣлята. Имаме специални машинисти, които даватъ уштвакия и поправятъ поврѣденитѣ безплатно.

Приемаме и стари машини въ замѣна.

При горнитѣ условия върваме, че клиентитѣ ни ще оставатъ викаги доволни.

Микаелъ С. Кабаданянъ (Чичекчиоглу).

ул. „Валтаджийска“ № 233.

2

ЛЕОНЪ ШВАРЦЪ,

Шивачъ на мъжки дрѣхы, пристигналъ отъ Цариградъ и се установява тукъ въ улица „Парушева, I участъкъ. Приема поръчки, които изпълнява по френски кроежъ. Недоволнитѣ отъ работата, могатъ да не взематъ поръчешото. 1—4

ПРОДАВАТЪ СЕ

2 празни мѣста, едното се намира въ „Паджъ Табия“ на мѣста на ул. „Раковска“ отъ 320 кв.м.; II-то мѣсто при „Али-Бей-Табия“ сръщу морската градина на ул. „Македонска“ отъ 370 кв. м. Може да се направи замѣна съ лозе.

Споразумение при П. Вергиевъ, общаръ до II полицейски участъкъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 853.

За удовлетворение иска на Христо Костовъ по издадения изпълнителенъ листъ № 384 отъ 23 Януарий 1905 г. на II Варнен. Мир. Сжд., противъ Коста Д. Кюсеоглу отъ с. Кестичъ за 200 зл. лева обявявамъ, че отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ единъ отъ мѣстнитѣ вѣстници и въ продължение на 31 дни отъ правонадаване въ 24 часа 5% ще продавамъ публично:

Едно праздно мѣсто отъ 2,500 кв. метра, находяще се въ с. Кестичъ, при съседни: Яни Шидеревъ, Димитър Коста

диновъ, Тодоръ Панайотовъ и цѣтъ оцѣнена за 100 лева.

Желающитѣ да купятъ имота могатъ да прѣглеждатъ книгата по продажбата и да наддаватъ всѣки пришественъ день и часъ въ канцеларията ми.

г. Варна, 14 Мартъ 1905 г.

2—2 III Сжд. II въ: Н. Ангеловъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1557

За удовлетворение иска на Дражо Д. Харбовъ по издадения изпълнителенъ листъ № 4932 отъ 7 Септемврий 1904 г. на I Варнен. Мир. Сжд., противъ Димитра Златева отъ гр. Варна за 300 лева обявявамъ, че отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ единъ отъ мѣстнитѣ вѣстници и въ продължение на 31 дни съ правонадаване въ 24 часа 5% ще продавамъ публично: долуозначенитѣ недвижими имоти паходящи се въ земл. на с. Бейджи оглу а именно: 1) Една нива отъ 20 д. ара въ мѣстността „Карши-Тарла“, при съседни: Х. Османоглу и Михаилъ Тодоровъ оцѣн. за 50 лева. 2) Нива отъ 25 д. ара въ мѣстността „Джидеръ Дилевъ“ и мѣстн. „Токатъ-Баши“, при съседни: Белбероглу Зейнелъ и цѣтъ оцѣн. за 50 лева. 3) Нива отъ 20 д. ара въ мѣстността „Иочукъ Тенелери“, при съседни: отъ четири страни гора и прѣзъ сръдята нѣтъ оцѣнена за 40 лева. 4) Ливада отъ 5 д. ара мѣстността „Ясабашкитѣ ливади, при съседни: Кешинъ Иванъ и вада оцѣнена за 40 лева. 5) Къща едноетажна построена отъ простъ материятъ, покрита съ керемиди отъ двѣ стаи съ дворъ отъ

единъ декаръ въ с. Бейджи-оглу при съседни: Али Коста, Недю Ивановъ Халилъ Джакиловъ и цѣтъ оцѣн. за 150 лв.

Желающитѣ да купятъ имота могатъ да прѣглеждатъ книгата по продажбата и да наддаватъ всѣки пришественъ день и часъ въ канцеларията ми.

г. Варна, 21 Априлъ 1905 г.

1—2 III Сжд. II въ: Н. Ангеловъ.

ВЪ ПЕЧАТНИЦАТА на П. Глушковъ и С-ие ВАРНА.

има за проданъ само

70 екземпляри

отъ рѣчника на г. Николаевъ за чуждитѣ думи употребявани въ Български езикъ.

—Екземпляра отъ 51 коли—

струва 8 лева.

На г. г. книжаритѣ 25% отстъпъ.

Курсъ на Бълг. Народна Банка за 5/V/1905 година.

	продава съ злато		инкас. въ злато		Ажн
	лв.	ст.	лв.	ст.	
Росия кн. рубл.	100	267	—	266	75
„ фр. зл.	100	100	15	—	—
Австр. кн. флор.	100	104	75	104	70
„ франк. зл.	100	100	10	—	—
Герм. марка	100	123	—	122	90
„ франки зл.	100	100	15	—	—
Франция Франц.	100	100	—	—	—
Белгия } фр. зл.	100	99	85	—	—
Италия }	—	—	—	—	—
Швейц. }	—	—	—	—	—
Италия }	—	—	—	—	—
Англ. за лир. стер.	1	25	19	25	18
„ фр. зл.	100	100	15	—	—
Турк. „ 1 лир. турск.	—	22	99	22	97
„ фр. зл.	100	22	97	22	96
Романия фр. зл.	100	100	15	—	—
Сърбия „ „	100	100	10	—	—
Банкноти Алг., Фр., Герм. Белг. и Шв.	сюр.	—	—	—	—

Наполеонъ у Вiena крони 19-08

Прод. средно сръщо злато съ 0-90% куп.

ВАРНЕНСКА ТЪРГОВСКО-ИНДУСТРИАЛНА КАМАРА.

БЮЛЕТЕНЪ

За продаденитѣ храни отъ кола въ Варненск. Житно Тържищ на 4-й Май 1905 год.

№ по редъ	Видъ на храната	Срѣдната цѣна на хектолитръ		Либри	Кило-грамми	Числото на колата	Всичко колко хектолитри съ продани
		лева	ст.				
1	Жито	11	29	58	74356	68	408
2	Колосъ	—	—	—	—	—	—
3	Ечимикъ	6	44	44	56408	7	42
4	Мисиръ	6	—	59	75638	1	06
5	Овесъ	—	—	—	—	—	—
6	Просо	—	—	—	—	—	—
7	Вобъ 100 килогр.	—	—	—	—	—	—
8	Ръжъ	—	—	—	—	—	—
						76	456

Ажн 1%

разсроченъ. Азъ разбрахъ че той е сръдитъ за нѣщо на тогосъ С-ца, и за да му поуслуга и поразсея скръбта, дойдохъ къмъ масата, взехъ афиша, почнахъ да го прочитамъ и високо споменахъ името на С-ца. Послѣ, като се засмѣхъ и погледнахъ на баща си, който замислено сѣдеше на стола, казахъ: „той навѣрно ще е какъвто е и Каралъ Теодоровъ, вѣрно е, че той не ще сполучи“. Баща ми трепна, като да се уплаши: издърпа афиша изъ ръцетѣ ми, завика и загропа съ крака, хвана шапката си и цѣеше да излѣзе отъ стаята, но тозъ часъ се върна, навика ме въ прѣдвратнето, цалуна ме и съ нѣкакво си безпокойство, съ нѣкакъвъ си потаенъ страхъ почна да ми говори, че азъ съмъ умно, че азъ съмъ добро дѣте, че азъ навѣрно не ще посканамъ да го угорча, че той чака отъ мене нѣкаква си голѣма услуга, но какви именно той ми каза. При това мене ми бѣше тежко да го слушамъ: азъ виждахъ, че думитѣ му и ласкитѣ му не бѣха искрени, и всичко това нѣкакъ ме потреси. Азъ почнахъ мъчително да се безпокоя за него.

На другия день, на обѣдъ — това бѣше день прѣди концерта — баща ми бѣше съвършено като убитъ. Той ужасно се бѣ промѣнилъ и непрѣстанно гледаше на майка ми. Азъ се зачудихъ, когато той почна да хортува нѣщо на майка ми, и зачудихъ се за това, защото той почти никога не приказваше съ нея. Слѣдъ обѣдъ той почна да слѣди слѣдъ

мене; всѣка минута подъ разни прѣдлози той ме извикваше навънъ и като се оглеждаше на около си, като да се боѣше отъ нѣщо си да го не сварятъ, все ме гладеше по главата, все ме цалуваше, все ми хортуваше, че азъ съмъ послушно дѣте, че азъ съмъ добро дѣте, че навистина азъ обичамъ баща си, и че навѣрно ще сторя това, за което ме помоли. Всичко това ме доведи до непоносима скръбъ Най-послѣ на десетия нѣтъ, когато ме заведи чакъ до стѣлбата, работата се обясни. Съ нажаленъ измъченъ видъ, безпокойно като се оглеждаше на страна, той ме попита: Знаели азъ гдѣ сж майчинитѣ ми двадесетъ и петъ рубли, които е донесла вчера сутра? Азъ примрѣхъ отъ страхъ, като чухъ тоя въпросъ. Но въ таа минута нѣкой зашумуле на стѣлбата, и баща ми, като се оплаши, остави ме и излѣзе отъ двора навънъ. Той се завърна чакъ вечеръта и смутенъ, таженъ и угриженъ сѣдна на стола и начена съ нѣкакъвъ си страхъ да ме поглежда. Мене ме облада страхъ и азъ избѣгахъ погледа му. Най-послѣ, майка ми, която цѣлъ день лежа въ постелката си, ме повика, даде ми мѣдни пари и ме прати да купя чай и захаръ. У насъ твърдѣ рѣдко се пиеше чай: майка ми позволяваше това споредъ сръдствата ни и когато се чувствуваше болна и трѣскава. Азъ зехъ паритѣ и щомъ излѣзохъ вѣнъ впуснахъ се бѣжешката, като да се бояхъ да ме не достигне нѣкой. Но това, което прѣдчувствахъ,

се случи: баща ми ме достигна на улицата ме върна назадъ на стѣлбата.

— Неточке! почна той съ трѣперя гласъ: — глѣбче мое! Послушай! дай ми 1 пари, а азъ утрѣ . . .

— Татенце! Татенце! закрѣщихъ а като се хвърлихъ на коленетѣ му и го моля — татенце! Не мож! Не трѣбва! Мама трѣ да пие чай . . . Не трѣбва да се зема майка ми, никакъ, не трѣбва! Азъ другъ не ще зема . . .

— Не щѣшъ ли? Ти не щѣшъ? ми шепеше той въ нѣкакво си изумление: — тозъ ти, както се види, не искашъ да ме обичашъ Е, тогава хубаво! Сега азъ ще те оставя Остани съ майка си, а азъ ще ви оставя нѣма да те зема съ мене си. Чувашъ ли зло момиченце? Чувашъ ли?

— Татенце! закрѣщихъ — въ пълъ ужасъ; — земи паритѣ, на! Какво да пи сега? говоряхъ азъ, като чухъхъ рѣцѣ и бѣ се оловила за скутоветѣ на сюртюка му: майка ми ще плаче, майка ми пакъ ще ме глѣ

Слѣдъ